

שָׁמֹר פִתְחֵי פִיךְ וּבְגַיִן כֵּה (תהלים לט) **אֲשֶׁרִ אָדָם לֹא יַחֲשֹׁב יְיָ לֹו עֹזֶן אִימָתִי בְשָׁאיִן בְּרוֹחוֹ רַמִּיהֶן.**

רעיון מהימנה

(במדבר ד) מִבְנֵי שֶׁלְשִׁים שָׁנָה וּמַעַלָּה וְעַד בֶּן חֲמֵשִׁים שָׁנָה כֹּל הַבָּא לְעַבּוֹד עַבּוֹדָת עַבּוֹדָה וּעַבּוֹדָת מִשָּׁא בְּאַחֲלָל מוֹעֵד. פָקוֹד אָדָם לְהִיוֹת הַלּוּיִם מִשּׂוֹרְרִים בְּמִקְדֵּשׁ. וְאַפְתַּח עַל גַּבְעַד אַוְקִימְנָא, לְעִילָא, הַכָּא צָרִיךְ לְחַדֵּשׁ מַלְיָן, דַהָא כְּהֵן אִיהוּ מִקְרִיב קָרְבָּנָא, וְאִיהוּ מִיכְאָל. לְוי אִיהוּ גָּבְרִיאָל. אִיהוּ צָרִיךְ לְנַגְנָא.

וְרֹא דָמָלָה, (תהלים מב) יוֹם יָצֹה יְיָ חַסְדוֹ, דָא חַסְדָד בְּהַנָּא רַבָּא דִמְיכְאָל אִיהוּ כְּהֵן חַדְיוֹת לְגַבְעַד מַאֲרִיה, וְעַם כֹּל דָא דְהַדְיוֹת אִיהוּ אַצְלָמַאֲרִיה. מַלְך דְּחִיוֹת הַקְדֵּשׁ אִיהוּ. וּבְרִכַת הַדְיוֹת אֶל תְּהִי קָלָה בְּעִינִיךְ, וְהָאֵי אִיהוּ יוֹם יָצֹה יְיָ חַסְדוֹ. וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי, דָא גְּבוֹרָה. שִׁירָה: (דברים לו) בְּכֹור שָׂרוֹן הַדָּר לֹו. (יחזקאל א) וּפְנֵי שׂוֹר מַהְשָׁמָאל, וּגְבָרִיאָל שְׁלוֹחִיה, וְצָרִיךְ לְשׂוֹרֵר וְלַגְנֵן בְּחִדּוֹה בְּחַמְרָא דְאוֹרִיתָא, (לא תַעֲסַק אֶל שְׁלַחָא קָרְבָּנָא קַמִּי מִלְבָא בְּחִדּוֹה וּמַאֲנוּ דְלִית לֵיהֶ רְשָׁוֹן?) לְאַתְעַסְקָא בְּאוֹרִיתָא, יְקִיִים קָרְבָּנָא קַמִּי מִלְבָא בְּחִדּוֹה וּמַאֲנוּ דְלִית לֵיהֶ רְשָׁוֹן?) לְאַתְעַסְקָא בְּאוֹרִיתָא, יְקִיִים (אייה ב) קְוִמִּי רְגִי בְּלִילָה לְרָאשׁ אֲשֶׁר מְוֹרָת.

וַיִּמְאַד בְּאֲשֶׁר מְוֹרָת, בְּמַה סְלִיחָות וְתְחִנּוּנִים וּבְקְשׁוֹת, בְּכָל מִינִי רְגִנָה בְּגִרוֹנִיה, דָאִיהוּ בְּגֹור לְאַפְקָא בֵּיהֶ קָלָא, בְּשִׁית בְּנֵפִי רִיאָה עַם וּוֹרְדָא. בְּשִׁית עַזְקָאָן דְקָנָה. וְדָא וַיַּפְקֹד לֵיהֶ מִלְבָא, דְתַפְנָן בִּינָה. בְּמַה דְאַוְקָמוֹת מַאֲרִי מַתְגִּנִּיתִין, הַלְּבָב מְבִין. יְפֹוק בֵּן מְבִינָה, מִבְנֵי יְהָה, דָאִיהוּ וַיַּפְקֹד אַפְרֹוח בְּשִׁית גַּדְפִּין. וַיַּסְלַק לֵיהֶ בְּשִׁית עַזְקָאָן דְקָנָה, דָאִינּוֹן (מלכִים א י) שְׁשׁ מְעֻלּוֹת לְכֹפָא. וּבְכָרְסִיּוֹן אִינּוֹן (ירמיה י) בְּפִסְא בְּבּוֹד מַרְוּם מַרְאָשָׁוֹן, וְאִינּוֹן לְבָא וּפְוָמָא. לְיַבָּ, (שםוחה י) וַיֹּאמֶר בַּי יָד עַל בֶּם יְהָה מַלְחָמָה לְיַבָּ:

בַּעֲמָלֵק, (בנה"ר) **בִּבְדֵּךְ,** **סָמֵא"ל,** **פּוֹמָא** דכֶּסֶ"ה, **כִּסְיָה,** **הָדָא** הוּא דכתיב, (מלחלים פ"א) תקעו בחרדש שופר וגוו. מאי שופר. קגנה, ו, קול דסליק מן הקגנה, לנבי פומא, דתפונ ה'. בה' מיני התקיגין דדברא, דאיןון שפונו ושינינם וחייב. שפונו תרין. Shinim וטוחנות תרין מיגן. וחייב, הא חמיש. דטחנין בנהר דאייה קול, בגונא דטחנין ריחיא. לאפקא קול ידרור, דגנפיק מבינה דלבא. במחשבה.

דאיהו שמא מפרש בעשר מיני תלים. ובשפער, אין פוחתין מעשרה שופרות. ואורייתא, קלא דיליה, דיבור דיליה, בינה דיליה, דאוקמיה אייזה חכם המבין דבר מהוד דבר. מחשبة דיליה. חשיב קמי קודשא בריך הוּא, מכל קרבניין ועלוון, הדא הוא דכתיב, (וירא ז) זאת התורה לעולה ולמנחה.

(ע"ב רעה מהימנא) (ב"ד ע"ב פקדא דא המועל בהקדש וכו')

(במדבר ח) **אִישׁ אָוֶן אֲשָׁה כִּי יִعַשׂ מִכֶּל חַטָּאת הָדָא וְגַוּ.** תא חזי, כתיב (שופטים ז) וחבר הקייני נפרד מקין מבני חובב חותן משה וגוו, וחבר הקייני מבני בניו דיתרו היה, כמה דעת אמר (שםואל א טו) ויאמר שאול אל הקייני וגוו. אמאי אקרי קיבי. והא אוקמיה. וכ כתיב (בראשית טו) את הקייני ואת הקייני. ואת אמר שעבד קנא במדבר, בעופא דא, בגין למלעי באורייתא, ואת פרש מן מתא, נפרד מקין, את פרש מההוא עמא דהוה בקדמיה, ואת דבק ביה בקודשא בריך הוּא, נפרד מקין. זכהה בר נש דזכי באורייתא, למייזל לאתדבקא

בָּאוֹרְחוֹי. **דָּכֶד בָּר נְשָׁא אַזִּיל** (דף קכ"ב ע"א) **בָּאוֹרְחוֹי דָּאוֹרִיתָא,** משיק עליה רוחא קדיישא עללה. כמה דעת אמר, (ישעה לב) עד יערה עליינו רוח ממרום. וכד בר נש סטי אוֹרְחוֹי, משיק עליה רוחא אחרא מפטרא אחרא, והוא סטרא דמסאבא. וסטרא דמסאבא אתעד מפטרא דנווקבא דתהומא רבא, דתמן מדוריין דרוחין ביישין, דנווקי לבני נשא, דאקרוין נזקי עלמא. דהא (קמ"ג ע"א ע"ב) מפטרא דקינו קדמאה אשתקחון.

ויתרו בקדמיה כומרא לעבודה זרה היה, ולהויא סטר היה פלה, ומشك עליה רוחא מהויא אחר. ועל דא אקרי קיני לברת נפרד מקין (וזאי), ואתדק (נ"א ואתחבר) ביה בקדשה בריך הוא, (מאי משמע) דכל מאן דאתדק ביה בקדשה בריך הוא, ועבד פקדדי אוריתא, בביבול, הוא קיים עלמין, עלמא דלעילה ועלמא דלתתא. והא אוקמו, ועשיתם אותם כתיב.

וכל מאן דעבר על פקדדי אוריתא, בביבול פגים לעילא, פגים לחתא, פגים לגרמייה, פגים לכל עלמין. מثال לאיבון מפרייש ימין דשאטי (ס"א דטרין) באראבא, קם חד שטייא בין יהו, בעא לנקבא וכו'. ועל דא איש או אשה כי יעשה וגוו, האדם וגוו. (פ"א חז)

(הושע ו) **וְהַמָּה כִּאֵדָם עָבָרוּ בְּרִית.** אדם עבר על

פָּקוֹד אֶחָד דָּאוּרִיָּתָא, גְּרִים לֵיהּ לְגַרְמִיהּ מִיתָּה, וְגַרְם
לְכָל עַלְמָא, פָּגִים לְעַילָּא, פָּגִים לְתַתָּא, וְהַהוּא חֻבָּא
תַּלְיִיא, עַד דִּיקְיִים קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַלְמָא כְּמַלְקָדְמִין,
וַיַּתְּעַבֵּר הַהוּא פָּגִים מִעַלְמָא, הַדָּא הוּא דְּכַתְּבִיב, (ישועה בה)
בְּלֹעַ הַמְּמוֹת לְנִצָּחָה וּמִתָּה יְיָ אֱלֹהִים דְּמַעַה מִעַל כָּל פְּנִים
וְגַוּ. וּבָגִין כֵּךְ כִּי יִعֲשֶׂוּ מִכְלָחָת הָאָדָם. (פתיב) הָאָדָם

אָדָם קָדְמָה.

לְמִעוֹל מִעַל בֵּין, דְּמָאָן דִּיפּוֹק מְרַחְמִי, וַיַּנְקַא מִן דִינָא,
הַוָּא גְּרִים פָּגִים וּכְוֹ, וְעַל דָּא, רְחַמְנָא לִישְׁזַבּוּן
מְחַיִּיבִי דְּהָאֵי עַלְמָא, וְמִן פָּגִים דְּלָהּוֹן, בָּמָה זְכָאיָן
מְסֻתְּלָקִי בְּגִינִּיהָו, בְּרַכְלָמָה דְּגַרְמִי לְעַילָּא וְתַתָּא.

רְעֵיָה מְהִימָּנָא

פָּקוֹד אֶחָד, הַיָּא מִצּוֹת
תְּשִׁוָּהָה. וְדָא אִיהִי
בִּינָה. וּבְעוֹנוֹתִינוּ מְדִחְרָב
בַּיְמָקְדְּשָׁא, לֹא אַשְׁתָּאָר לְנוּ
אֶלְאָ וְהִוָּי דְּבָרִים לְבָרָה, וְדָא
מְלָכּוֹת. וּמְאֵי בִּינָה. בֶּן יְהָה.
וְהַאִי בֶּן, וּ אִיהִוּ וְדָאִי. וּכְלָל
מִאָן דְּחֹור בְּתִיזְבְּתָא, בְּאָלוֹ
חֹור אָתָה הָיְלָאת וּ, דְּאִיהִוּ
בֶּן יְהָה, וְאַשְׁתָּלִים בֵּיהּ
יְדוֹוֹד. וְדָא אִיהִוּ תְּשִׁוָּהָה,

רְבִי יְצָחָק וְרְבִי יְהוֹדָה הָוּ
אֶזְלִי מְאוֹשָׁא לְלוֹד,
אָמַר רְבִי יְהוֹדָה (יצָחָק) גִּימָא
מִילְיָן דָּאוּרִיָּתָא וְגַזִּיל. פָּתָח
רְבִי יְהוֹדָה (ס"א יְצָחָק) וְאָמַר,
(שמותה בא) כִּי יִפְתַּח אִישׁ בָּור אָז
כִּי יִכְּרָה אִישׁ בָּור וְגַוּ. מָה
פָּתִיב בְּתִירִיה, בָּעֵל הַבָּור
יִשְׁלָם וְגַוּ. וָמָה עַל דָּא כֵּךְ,
מִאָן דְּגָרִים לְאַבָּא שָׁא עַלְמָא

תשבותה ורדי לגביו ו...
 ראתה הר דרדי איהו ורדי
 דברים, ורזה דמלחה,
 (הושע יד) קחו עמכם דברים
 ושובו אל יי אמרו אליו וגוי
 ונשלמה פרים שפתינו.
 ודודאי בר בר נש איהו
 חוטא, גרים לאתרחקה הר
 מאת ו... דאסתקן בון יה...
 דא יהוז, מאת הר... ובגין דא
 אתחרב בי מקדשא,
 ואתרחקו ישראל מטהן,
 ותגלו בגין עממיא. ובגין
 דא, כל מאן דעבד בתשובה,
 גרים לאחורא הר לאת ו...
 ופורךא בדא פלייא. ובגין
 דא הכל תלוי בתשובה.
 דבר אמרו קראמי, כל
 הקצים כלו, ואין הדבר
 תלוי אלא בתשובה, הדאו
 שלימו דשםיה.

על דא (יחזקאל כ) ואעשרה
 למען שם. ועוד ישעה
 מה) למני למני אעשרה.
 ואם לאו חזרין, אנא אעמיד

בחוובו על אחת כמה וכמה.
 אלא תוהגה דאף על גב
 דאבאиш עלמא, אמאית
 ליה תשובה, כמה דכתיב
 איש או אשה כי יעשו וגוי
 והתודה את חטאכם והשיב.
 אלא ורדי דא מהנייא להו,
 בגין דעבד תשובה,
 כביבול הוא עבד ליה
 ממש. דהא מה דפיגים
 לעילא, אתקין ליה, ובמה
 בתשובה. דכתיב איש או
 אשה כי יעשו וגוי, והתודה
 את חטאכם והשיב,
 ותשובה אתקין פלא, אתקין
 לעילא, אתקין למתא,
 אתקין לגרמיה, אתקין לכל
 עלמא.

פתח רבי יצחק (ס"א יהודה)
אבתריה ואמר, (דברים
 ד) **בצער לך ומazard כל**

לון מלכָא, שְׁקַשִׁין גּוֹרוֹתֵיו
מְשֻׁלָּפָרָה, וַיְחִזְרוּן עַל
כֶּרֶחֶתְיָהוּ. הַרְאָה הוּא דְבָתִיב
וַשְּׁבָתָ עד יְיָ אֱלֹהֵיךְ, עד
יְדוֹעָד וְדָאי.

וַתְשׁוֹבֵה הָאָתָקְרִיאָת
חַיִים, (מִשְׁלִיד) כִּי
מִפְנֵו תֹצְאֹת חַיִים, רְאִינּוֹ
גְשֻׁמָתֵין הַיְשָׁרָאֵל. וְאִיהוּ
הַבָּל הַגְּפָק וְעַל בְּפֻומָא
דְבָר נָשָׁה, בְּלֹא עַמְל וּבְלֹא
יִגְיעָה. הֵה דְבָהָבָרָם. וְעַלְהָ
אֲתָמָר, (דְבָרִים ח) כִּי עַל בָּל
מוֹצָא בַּי יְיָ יְחִיָּה הָאָדָם.
וְהִיא עַל רִישְׁיָה דְבָר נָשָׁה.
עַלְהָ אֲתָמָר, (בְּמִדְבָּר יב)
וְתִמְונָתָ יְיָ יִבְיט. (תְּהִלִּים לט)
אָה בְּצָלָם יְתַחְלֵךְ אִישׁ.

וּבְגִינּוֹן דְאִיהִי עַל רִישְׁיָה דְבָר
נָשָׁה, אָסִיר לֵיהֶ לְבָר
נָשָׁה לְמַיּוֹל דִ' אַמּוֹת בְּגָלוֹי
הַרְיִשָּׁא, דָאַם הִיא אָסְתָּלָקָת
מְעַל רִישְׁיָה דְבָר נָשָׁה, מִיד
אָסְתָּלָקָו חַיִים מְגִיהָ.
וְאִי תִמְאָ דְבָךְ שְׁרִיאָ עַל

הַדְבָרִים הָאֱלָה וְגֹו. בְּצָר
לְהָ, מִכְאָן דְתְשׁוֹבָה מַעַלְיָא
מְפַלָּא, עד לֹא יְשִׁרֵי דִינָא
בְּעַלְמָא. הַבָּתָר דְשִׁרֵי דִינָא
תִקְיָף חִילִילָה מִן יַעֲבֵר לֵיהֶ
מַעַלְמָא וַיַּסְלִיק לֵיהֶ. דָהָא (ד'
קכ"ב ע"ב) כִּיּוֹן דְשָׁאָרִי דִינָא,
לֹא אָסְתָּלִיק עד דִינְשָׁתְלִים.
בָתָר דִאַשְׁתְלִים, וַעֲבֵד
תְשׁוֹבָה, אֲתָקִין עַלְמִין
כָלָהוּ. מַשְׁמָעָ, דְכָתִיב
וּמַצְאָנָךְ כָל הַדְבָרִים הָאֱלָה
בְאַחֲרִית הַיּוֹם, וּכְתִיב
וַשְּׁבָתָ עד יְיָ אֱלֹהֵיךְ וְגֹו. כִּי
אַל רְחוֹם יְיָ אֱלֹהֵיךְ וְגֹו.
בְאַחֲרִית הַיּוֹם, מַאי
אִיכָא הַכָּא.
אֶלָּא לְאַכְלָלָא כְנַסְתָּה
יְשָׁרָאֵל, דְאִיהִי בְגָלוֹתָא,
וְאַשְׁתְּכַחַת בְּעַאֲקוֹ דְלָהָזָן,
וְלֹא שְׁבָקָת לֹן לְעַלְמִין.

אומין דעלמא, אף על גב
דלא אטברי בהון שמיא
וארעה וככל תולדין דבחון.
לא שרייך ודא, דמשה בעא
מקודשא בריך הויא, דלא
תשרי שכינה על אומין
דעלמא, ויהיב ליה. הבעל
דקימא על אומין דעלמא
מאן נפקא. או על חביביא
האיינון ערבע רב מעורבין עם
ישראל. אלא ודא לית כל
אפיקיא שווין, אפילו ישראל
לאו איינון שווין, כל שכון
אחרני.

אלא ודא על האי דיוקנא
דאתה ה' אוקמייה,
מתגה טובה יש לי בבית
גנוי ושבת שמה. וביד האי
שריא על ישראל, לית לו
יגיעה ולא שעבוד. ובה נפש
עמליה ויגיעה (שמות לא) שבת
וינגעש.

דנפש אחרא אית על רישיה
דבר נש, דאתקריאת
עבד. ואיתו דיוקנא על בר

ובגין כה קודשא בריך הויא
אף על גב דאשרי דיבנא
בעלמא, בעי דיחדרין
ישראל בתשובה, לאוטבא
להו בהאי עלמא, ובעלמא
דאתי, ולית לך מאן דקאים
קמי תשובה.

תא חז, אפילו בנטת
ישראל, תשובה
אקרי. וא' **תימא** (תשובה)
עלאה (ס"א מעלייא) (נ"א ואת עלאה)
מכל אתר לא שכית, אלא
דא אקרי תשובה, פד אהדר
רחמי לקלחא, והיא תבת
על כל איונן אוכלסין ויבקא
לו. ותשובה מעלייא, פד
אתמסר נפשא לגבה, ונטיל
לה בזמנא דאייה בתשובה,
בדין כלא אתתקון לעילא
ותטא, ואתתקון הויא, וככל
עלמא.

נש. וְאֵתִי עָבֵד דָמְלָבָא,
דָמְנָעָנָא בֶל אָבָרִין דָבָר
נש, לְמִזְלָבָרְחִין טְבִינָה,
וְלִקְיִמָא בְהֹן רַמְחָ פְקוּדִין,
לְשְׁרִיא עֲלִיהוּ הַיְהָ
דְבָהְבָרָם, דְבָה סְלִיק
הַבָּרָם לְרַמְמָת.

וְדַיּוֹקָנָא אַחֲרָא עַל רִישִׁיה,
דָאַתְקָרִיאת יְרָאָה,
וְךָ יָ. וְעַלְיָהוּ אַתְמָר,
(בראשית א) וַיְבָרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְצָלָמוּ בְצָלָם אֱלֹהִים.
תְרִין דַיּוֹקָנִין טְבִינָה, דָאַינָנוּ
דְבָר וְנוֹקָבָא. דְבָר מִסְטָרָא
דָאָת יָ. נֹקָבָא מִסְטָרָא
דָאָת הָ.

וְתְרִין אַתְוֹן אַתְעָרִין לִיה
לְבָר נֶש לְתוֹרָה
וְלְמִצּוֹה. יְרָאָה, וְךָ אִיהִי
עַל רִישִׁיה דְבָר נֶש, וּמְנָה
יַיְעוֹל דְחִילוּ לְלָבָא דְבָר נֶש,
לְמִדְחָל מִקּוֹדְשָׁא בָרִיךְ הוּא,
וְלִגְטָרָא גַרְמִיה דָלָא יַעֲבֵר
עַל פְקוּדִין דָלָא תַעֲשֵה. הַיְהָ
אַהֲבָה עַל רִישִׁיה דְבָר נֶש, וּמְנָה
עַל רְחִימָיו דְקוֹדְשָׁא בָרִיךְ

חַיְבָא חד בעלמא,
קְלִקְלָא דְכַמָּה
אַחֲרָגִין בְגִינִיה. וּווִי לְחַיְבָא,
וּווִי לְשְׁבִיבִיה. תָא חָנוּי, יוֹנָה,
בְגִין דָלָא בְעָא לְמַהַךְ
בְשְׁלִיחָותָא דְמָאָרִיה, כַמָּה
בְגִין נֶשָׂא הָוּ אַתְאָבִידָו
בְגִינִיה בִימָא, עד דְכַלְהָו
אַהֲדרָו עַלוֹי, וְדָאַינוּ לִיה
וּכְדִינָא בִימָא, וּכְדִינָא
אַשְׁתְּזִיבוּ כְלָהָו, וּקוֹדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא חָס עַלְיהָ לְבָתָר,
וְשְׂזִיב כַמָּה אַוְכְלָסִין
בעלמא. אַיִמְתִי. בְד אַהֲדר
לְמָאָרִיה מָגו עַקְתִּיה. הָדָא
הָוּא דְכַתִּיב, (יונה ב) קְרָאתִי
מִזְרָה לִי אֶל יְיָ וַיַּעֲבַנִי.
וְכַתִּיב, (תהילים קי"ח) מִן הַמִּצְרָיִם
קְרָאתִי יְה עֲנָנִי בְמַרְחָב יְה
וְגֹו.

היא, על רמ"ח אברין דיליה, לקימא בהז פקדין העשה. ו' איה על רישיה דבר נש, ומגיה ייעול על פומא דבר נש מלולין לאולפא באורייתא.

ובhai קחו עטבם דברים ושובו אל יי. ובhai דיהא בכוון היראה והאהבה והתורה יתגורר ידו"ד דאייה בינה תשובה, ו' תשוב לנבי ה', דאייה עובדא דבראשית. ואיה ל"ב אלחים. (דף ע"א) וישתלים ידור ובה יהא לבונ ניחא מבלא, ובה שבת ונפש.

ובה יתפליל יד"ו, ובגין דא ויבלו: שלימו דבר. בה, אתברי כל עלמא, ועלה קיימין שמיא וארעא וימא וכל בריין דאתברון, דכתיב, בראשית כ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, בה בראם. ואם היה אתרחחת מעלה מא אףילו רגעא, כלל אתרחוב ואתבטל, ולא הו קיומה בעלה מא.

האי ה' לא תיזיל מגופה, ובה קיימת ובד היה תיזיל מיגיה, הוא סם המות תיתי ותשרי עליה, דתתקרי טומאה, נבלה, פסולה, מלאך המות, חשה, אפלה, ושရיא על גופה דבר נש. ובההוא זמנה אתקרי בר נש מת. ורוא דמלה, (יחזקאל יח) כי לא אוחפוץ במוות המת נאם יי אלחים והשיבו והיו.

כל פקדין העשה, דהוו עתידין לשRIA בرم"ח אברין דיליה, כלחו מראבלין עליה. ורוא דמלה, (ישעה נ) דרביו ראיתי וארפאהו וגנו. ולאבליו. Mai ולאבליו. אילין רמ"ח אברין, דכא מתאבלין עליה, האינון דיוקנא עלאה דשריא על רישיה, דבה שRIA הויה. דבמה דאית (ישלח כס"ה, שמוט ק"ו ע"ב) דיוקנא טבא על צדיק, ומגהיג ליה לכל עובדין טבין, לזכאה ליה לעלה מא דאת. בך אית דיוקנא בישא, על רישא דחיביא, לאנהגא לו

בְּעֹבֶדִין בַּיּוֹן, דִּירְתָּוּ גִּיהְנָם. וּבָגִין דָא אֵיתָ הַכְּלָל וְאֵיתָ הַכְּלָל,
אֵיתָ הַכְּלָל טָב, דָאַתָּמָר בֵּיה, (דברים ח) כִּי עַל כֵּל מָזָא פִּי יִי יְחִיה
הָאָדָם. וְאֵיתָ הַכְּלָל בִּישׁ, דָאַתָּמָר בֵּיה (קהלת ב) גַּם זֶה הַכְּלָל וּרְעוֹת
רוֹת.

וְתָא חֲווִי בְּעֹבֶדִין דִּבְרָנָא נְשָׁא אֲשֶׁתְמֹודָע פְּרִצּוֹפָא, דָאַיִהִי עַלְיָה,
וּפְרִצּוֹפָא דָאַנְפּוֹי. הָדָא הוּא דְבָתִיב, (ישעה ג) הַכְּרָת פְּנִיחָם
עֲנָתָה בָּם. בְּרִיאָקְנָא, אֲשֶׁתְמֹודָע פְּרִצּוֹפָא דְּחִיה דְשְׂרִיאָעָלְיָה,
אָם הוּא אֲרִיה, אוֹ שָׂוָר אוֹ נְשָׁר, אוֹ אָדָם. מַהְמַרְכְּבָה דְקִוְידְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וּשְׁבִינָתָה. אוֹ מַהְמַרְכְּבָה דְמַלְאָךְ שֶׁר הַפְּנִים. אוֹ
מַהְמַרְכְּבָה בִּישָׁא דְסֶמֶאל. אוֹ מַהְמַרְכְּבָה דְאַרְבָּע יְסוּדִין
דְעַלְמָא. וְלִית בְּהֻזּוֹן לֹא הַיִּצְרָר טָב, וְלֹא הַיִּצְרָר הָרָע, אֶלָּא בְּבָעִירִין
דְעַלְמָא.

וּבָגִין דָא בָּמָה הַכְּלִילִים אֵיתָ בְּבָנִי נְשָׁא, כֵּל חָד לְמִינָה. וְרוֹא
הַמְּלָה, (בראשית א) תֹּוֹצֵא הָאָרֶץ נְפֵשׁ חִיה לְמִינָה. וּבָגִין דָא,
בָּמְדָה שָׁאָדָם מַזְדֵּר בָּה מַזְדֵּרְיוֹן לוֹ. וּבָכֶל פְּרִצּוֹפָא אֵיתָ מִמְנָא
עַלְיָה.

תָּא חֲווִי, לְשִׁית יוֹמִי בְּרִאשִׁית, לְכֶל חָד אֵיתָ לֵיה֒ פְּרִצּוֹפִיה֒,
הַהְהָוָא דְרָגָא דָאַנְהִיג לֵיה֒, וְלֹא תְשִׁבָּח יוֹם דְלִית בֵּיה֒ טָב֒.
וְאֶפְעַל גַּב דְבִיּוֹמָא תְנִינָא לֹא אֵיתָ בֵּיה֒ טָב֒, בִּיּוֹמָא תְלִיתָה֒
תְשִׁבָּח לֵיה֒. וּבָגִין דָא אַתָּמָר בֵּיה֒ תְּרִי וּמְנִי טָב֒.

וּבֶל יוֹמָא אֵיתָ לֵיה֒ גִּדרְמַלְבָּר, דְלֹא יַיְעַול כֶּל בֵּר נְשָׁה לְהָוָא
טָבָּא. בְּגַ�וּן חַשְׁךְ הַכְּפִי לְגַהְזָרָא. הַתְשִׁבָּח בִּיּוֹמָא קְדָמָא
אוֹר, וְתְשִׁבָּח בֵּיה֒ חַוְשָׁךְ. בְּכֶל יוֹמָא תְשִׁבָּח נְטִירָא. וְאַיִלּוֹן נְטִירִין
אַיִלּוֹן, בְּגַ�וּן קוֹצִים לְפֶרֶם. וְאֵיתָ נְטִירִין אַחֲרָנִין, בְּגַ�וּן נְחַשִּׁים
וּעֲקָרְבִּים וּשְׁרָפִים, וּנְטִירִין הָהָוָא טָבָּא, דְלֹא יַיְעַול תְּמִין דְלֹא אִידָוּ

ראוי למעיל. וכי לאו, כל חַיִבָּא הוּעַ אלין ברזין דאוריתא. ובגין דא מאן דאייהו חייבא, ויעול למנדע רזין דאוריתא, במא מלאכי חבלה דאתקריאו חשק ואפלת, נחשים ועקרבים חיות ברא אתקריאו, ומבלבלין מחשבתה, דלא יעול לאתר דלאו דיליה.

אבל מאן דאייהו טוב, כל אלין נטירין אינון למסירה, וכטיגור געשָה סיגור, ויעולין ליה לטוב הגנוו, וימרין ליה מרנא, הא בר נש טוב וצדיק ירא שמים, בעי לאעלא קדפה, אמר לנו, (תהלים קיח) פתחו לי שעריך צדק אבא בם אודה יה. ההוא טוב הגנוו ימְאָ לוז, פתחו ליה בהאי תרעא ואתקרי אהבה, או בהאי תרעא דאייה תשובה. כל צדיק יעול בפום דרגא דיליה, ורוזא דמלָה (ישעה כו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק וגוי.

בען צרייך לאחדרא על פתח התשובה. וכי מבהמה מינין אייה תשובה דעבדין בני נשא, בלהו טבין, אבל לאו כל אפייא שווין. אית בר נש דאייהו רשע גמור בל ימי, ואיהו עוזר על במא פקודין דלא תעשה, ומתחרט ומודה עליהו, ולבדר בן לא עבד לא טב ולא ביש. לדא ודאי ימחול ליה קודשא בריך הוא, אבל לא דיזבח לתשובה עלאה. אית בר נש לבתר דייתוב מחטאינו, ומתקבר ליה, אייהו אועל בךך מצוה, ומתרעסך בכל فهو ברהילו ורhimו קודשא בריך הוא. דא וכי לתשובה תהאה, ואתקרי ה'. ודא אייהו תשובה תהאה.

ואית בר נש לבתר דמתחרט מחובזוי, ויעביר תשובה, ויתעסק באורייתא ברהילו ורhimו קודשא בריך הוא, ולא על מנת לקבל פרנס. דא זכי לאת ו', ואיהו בן י'ה, ועל שםיה אתקרי בינה, ודא גרים דתשוב ו' לנבי ה'. ומלה תשובה בך היא, תשוב ו' לה'.

ולעוֹלָם לֹא שְׁרִיא הַבָּר נֶשׁ, וְלֹא וְ, (דף ג' ע"ב) בֶּלֶא דְחִילוּ וּבֶלֶא רְחִימוּ, דְאֵינּוֹ יְהָ, יְרָאָה וְאַהֲבָה קְרִינּוֹ לֵיהֶן וְדָאי. וּמִתְפָּנָן אֲתִיִּיהִיבּוּ הַתּוֹרָה וְהַמְּצֹוֹה דְאֵינּוֹ בֶּן וּבָת. וּבְגִינּוֹ דִּיְשָׂרָאֵל מִקְיָמִין הַתּוֹרָה וְהַמְּצֹוֹה, אַתְּקְרִיאוֹ בְּגִינּוֹ לְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא,

הַדָּא הוּא דְכַתְּבִיבּ, (דברים יד) בְּגִינּוֹ אַתֶּם לִי אֱלֹהִיכֶם.

הַגְּסָתָרוֹת: יְרָאָה וְאַהֲבָה, דְאֵינּוֹ בָּמוֹחָא וְלָבָא. בְּחִילָא דִגְוָפָא וּבְרִישָׁא. וְהַגְּלָלוֹת: הַתּוֹרָה וְהַמְּצֹוֹה, דְאֵינּוֹ בְּגִינּוֹ וּבְרִישָׁא לְבָרָה. וּרְזָא דְמַלְהָה הַכִּי הוּא וְדָאי, דָאי בָּרָה נֶשׁ דְחִיל לְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, אוֹ רְחִים לֵיהֶן, דָא לֹא יְדַע בָּרָה נֶשׁ אַחֲרָא, בְּגִינּוֹ דָאיְהוּ מַלְהָה דָלָא אַתְּגָלִיא אַלָּא בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.

אָבָל בָּרָה נֶשׁ דְמִתְעַסֶּק בָּאוּרִיתָא, וְאַזְוֵיל בְּפָקוֹדִין דְעַשָּׂה, דָא אַתְּגָלִיא לְכָל בָּרָה נֶשׁ, בְּגִינּוֹ דְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא עָבֵד לֵיהֶן פּוֹמָא בָּאַתְּגָלִיא, לְאַתְּעַסְּקָא בָּאוּרִיתָא, וְעַיְינִין לְאַסְתְּכָלָא בָּהּ, וְאוֹדְגִינִין לְמַשְׁמָעָה בָּהּ. וּעֲבֵיד קְוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא בָּרָה נֶשׁ, יְדִין וּרְגָלִין וּגְוָפָא, לְמַעַבֵּד בָּהּוּן פָּקוֹדִין דְעַשָּׂה.

אם בָּן חֹטֶטֶא לְמַאי נְפָקָא מְנִיהָ. (בראשית ב) וַיַּפְחֵד בְּאָפִיו נְשָׁמָת חַיִים, דָא אַיְהוּ דְיוֹקָנָא דְעַל בָּרָה נֶשׁ, דְאַתְּמָר בֵּיהֶן (בראשית כח) וַיְחַלּוּם וְהַנְּהָה סְלָמָם. סְלָמָם וְדָאי אַיְהוּ נְשָׁמָת חַיִים, בְּרָסְסִיא לְשָׁם יְדוֹעָד דָאַיְהוּ הַיְרָאָה וְהַאֲהָבָה הַתּוֹרָה וְהַמְּצֹוֹה וּבָהּ שְׁרִיאָה, וְהָאֵי בְּרָסְסִיא, מְנָה גּוֹרוֹזָה בֶּל נְשָׁמָתִין דִיְשָׂרָאֵל, וְאַיְהוּ דְיוֹקָנָא עַל רִישָׁא דְבָרָה נֶשׁ.

וְהַנָּה מְלָאָכִי אֱלֹהִים עוֹלִים וַיּוֹרְדִים בָּוּ. אַלְין הַבְּלִים הַסְּלִקִין וּנְפָקִין בְּגְוָפָא, בָּהָאֵי סְלָמָם. אַיְהוּ חַר, שְׁבִיעָא דְכָלָא. וְאַיְהוּ מִצְבָּא אֶרְצָה, תְּרִין. וּרְאֵשׁוּ מְגַע הַשְּׁמִימָה, תְּלִתָּה. וְהַנָּה מְלָאָכִי אֱלֹהִים עוֹלִים, תְּרִין. וַיּוֹרְדִים תְּרִין. אֵינּוֹ לְקַבֵּל דִי רִוחָות

והשָׁמִים וְהָאָרֶץ. וּרֹא, דָמָלָה (קְהֻלָת א) הַבֵּל הַבְּלִים אָמַר קְהֻלָת הַבֵּל הַבְּלִים הַבֵּל הַבֵּל. אַיִן שֶׁבָעָה, לְקַבֵּל בּוֹרְסִיא, דָאִידָה הַפְּלָם, וְהַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ, וְד' יִסּוּדִין דְעַלְמָא, וְאַיִן שֶׁבָעָה. לְקַבֵּל שֶׁבָעָה יוֹמִי בְּרָאשָׁת. אַיתְ פֶל בְּרִין דְשָׁמִיא, וַיְמָא, וַאֲרַעָא. בְּגַ�ן חַיּוֹת עוֹפּוֹת בְּהַמּוֹת דְגִים, וּכְמָה תּוֹלְדִין דְתַלְיִין מִגִּיה.

וּבְגַ�ן דְכָלָא אַתְבָּרִי בְּהָאִ צוֹלָמָא, דַעַל בֶּל יִשְׂרָאֵל דָאִיהִי צְדִיק, אַתְמָר בְּהַזּוֹן (בראשית ט) וּמוֹרָאָבָם וְחַתְבָּבָם יְהִיה עַל בֶּל חַיָּת הָאָרֶץ וְעַל בֶּל עֹזֶף הַשָּׁמִים וְגַ�ן. וְדָא מִמְלָל עַל בְּנֵי נְשָׁא, דָאַיִן מַתְילִין לְחִיזָן בְּרָא, וְלַבְּעִירָן, וְלַעֲופִין, וְלַנְּגִינִי יִמְאָה. דָאַיתְ בְּרַנְשׁ דְמַזְלִילָה שֹׁור, וְמַזְלִילָה אֲרִיה, וְמַזְלִילָה גַּשְׁר, וְמַזְלִילָה אָדָם.

וּבֶל אַלְיַין, לְפָה מַתְפַחְדִין מְהָאִי דִיּוֹקְנָא דָאַיִן מַתְפַנְן אַתְבָּרִיאָנוֹ. אַלְאָ מִשּׁוּם דִישָׁם יַדְוָד שְׁרִיאָעָלִיה. רֹא דָמָלָה, (דברים כח) וְרֹא בֶל עַמִּי הָאָרֶץ וְגַ�ן. וּבֶל מָאָן דְפָגִים עַוְבָּדוֹי, אַתְפָגִים דִיּוֹקְנִיה. וּשְׁמָ יִלְאָ שְׁרִיאָבָאָתְרָפְגִים, וּבְהָוָא פָגִימָוָשְׁרִיאָחָשָׁךְ, בְּגַיְן פָגִימָוָדִיְהָרָא דִשְׁרִיאָבָיה חַשּׁוֹכָא. וְהָאִי בְּרַנְשׁ בְּמָה דָאַיהֲוָ פָגִים דִיּוֹקְנִיה, בְּךָ אַתְפָגִים אַיהֲוָ לְתָהָא, אוֹ אַתְעַבֵּיד אַלְמָ, אוֹ חִירְשָׁ, אוֹ סְוָמָא, אוֹ חִגְרָה. בְּגַיְן דִיהָא רְשִׁים לְעִילָא וְתָתָא.

וְהָהָא חָשָׁךְ שְׁרִיאָבָפְגִים דִילִילָה, וּמִיד אַשְׁתַמְדָעָן בֵיהַ דְרַגְיַין קְדִישֵין, דָאַיִן חִילּוּיִ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הָנוֹ, וּמַתְרַחְקִין מִגִּיה, דְכָבֵר יַדְעַין דְבָהָוָא פָגִימָוָלָא שְׁרִיאָמְלָבָא. וּבְגַיְן דָא חִילּוּי דְמְלָבָא מַתְרַחְקִין מִגִּיה, הַחִילִילִין דְמְלָבָא לָא שְׁרִיאָן, וְלָא מַתְקִרְבָּן, אַלְאָבָאָתְרָדְמְלָבָא שְׁרִיאָ, דְבָךְ אַיִן מַתְנַהֲגִין אַבְתָרִיה, בְּאַבְרִין בְּתָרְגָּפָא.

ובההוא אחר דשְׁרֵי הַהוּא חִשָּׁךְ, בָּמָה מְלָאכִי חִבְלָה, דָאַתְקָרִיאוֹ נְחַשִּׁים וְעֲקָרְבִּים, מִתְקָרְבֵּין לֵיהֶם, וַיַּהֲבִין לֵיהֶם בָּמָה גְּשִׁיבֵין, וְאֶלְין אַיִלּוֹן יִסּוּרִין. וַיַּאֲיִת לֵיהֶם מִמּוֹנָא דֻעָבְדֵין טְבִין דַעֲבֵיד, אַתְמַעַטְוֹן מְגִיה. וַיַּאֲיךְ אַתְמַעַטְוֹן מְגִיה, אֶלְאָ בֶּל זְבוֹת דְגַחְיתָה לֵיהֶם מְלָעִילָא, יִהְיֶב לֵיהֶם לְאֶלְין מְלָאכִי חִבְלָה, וּבְטַלְיָן מְגִיה יִסּוּרִין. וַיַּאֲיִת לֵיהֶם זְבוֹת, וְלֹא חֹזֵב לְעִילָא, אֶלְאָ בֶּלָא לְתַתָּא, בֶּל זְבוֹת דַעֲבֵיד נְחַחֵת לֵיהֶם מְמוֹנִין, וְאוּמִין דַעֲלָמָא מִתְקָרְבֵּין לֵיהֶם, לְקַבֵּל מְלָאכִי חִבְלָה, וַיַּהֲיֶב לוֹן מִמּוֹנָא, וְאַשְׁתָּוּבָה מְגִיהוֹ.

וּבְגִין דָא הוּא יִשְׂרָאֵל מִקְרָבֵין לְעַזְוָאֵל, לְגַבֵּי הַהוּא חִשָּׁךְ. וְשַׁבְּעִים פְּרִים, לְקַבֵּל שְׁבָעִים אוּמִין, לְקִיְמָא קְרָא, (משל כי אם רַעַב שׁוֹנוֹנָאֵךְ הַאֲכִילָהוּ לְחַם וְאֶם צְמָא הַשְׁקָהוּ מִים. וּמִיד דְהַדְרֵין בְתִיּוֹבָתָא, אַתְעַבֵּר הַהוּא חִשָּׁךְ מִהַהוּא פָגִימָו, וְיִשְׁתְּלִים. וּרוֹא דְמָלָה, (שמואל ב יב) גַם יִי הַעֲבִיר חַטָּאתךְ לֹא תִמְוֹת. וּמִיד אַתְהַדֵּר בֵיהֶם שְׁמָא דִיִי, וְאַתְרָעֵי (נֵא וִתְרָפֵי) בֵיהֶם, מְאַיִלּוֹן גְּשִׁיבֵין יִסּוּרִין, הַרְאָהוּא דְבַתִּיבָה, (ישעה ו) וְשַׁבָּרְפָּא לוּ. וּמְנִין דְאַתְהַדֵּר קָוְדְשָׁא בָרֵיךְ הוּא מִיד דְהַדְרֵר בְתִיּוֹבָתָא וְאַשְׁתְּלִים הַהוּא פָגִימָו. הַדָּא הוּא דְבַתִּיבָה, (מלאכי ג) שַׁבוּ אַלְיִי וְאַשׁוּבָה אַלְיִיכְם.

וְדָא אַיִלּוֹן בְתִשְׁוּבָה גַמּוֹרָה, דְגָרִים לְאַהֲדָרָא בִינָה דְאַיִלּוֹן יַדְיוֹ, לְגַבֵּי ה' דְאַיִלּוֹן מְלָבּוֹת. דָאֶלְאָ מְנִידָא מִן (דף קכ"ד ע"א) קְנָהָא, דְאַיִלּוֹן הַהִיא דִיּוֹנָא, דְמַתְקָטְרִין בָהּ בֶל פְקוּדִין. וּבָהּ מַתְקָטְרִין עָשָׂר סְפִירָן. כְּדֵבֶר נְשַׁעַר פְקוּדָא חַרָא וְלֹא יַהֲיר, וְעַבְדֵיד לְהָבְרָה וְרַחֲימָיו דְקוּדְשָׁא בָרֵיךְ הוּא. בְגִינָה שְׁרִין עַלְיהֶם יִסּפִירָן. וְכָל מְאֹן דְקִיִים פְקוּדָא חַד בְּדַקָא יָאֹתָה, בְאֶלְוֹן מְקִיִים רַמְמָח פְקוּדִין דַעֲשָׂה, דְלִיתָ פְקוּדָא דָלָאו אַיִלּוֹן בְּלִילָא מְבָלָהוּ רַמְמָת.

רעה מהימנה אליהו, קום אפתח עמי בפקודין, דאנט הוא עוזיר לי, בכל סטרא. דהא עלה אתרם בקדמיתא, פנחים בן אלעוזר בן אהרן הכהן. ובן אהרן ודן אידחו אח דילוי, (משל י) אח לזרה يولד.

פתח ואמר, פקודה לדין בדין סוטה, חדא הוא דכתיב ו עבר עליו רוח קנאה וקנא וגוו. ודאי רוח טומאה מתרין סטראין אשתחה, חד בשקרא, וחד בקשוט. בגין דא, ברוח שקרא וקנא את אשתו, והיא לא נתמאה. ותניינא, ו עבר עליו וגוו, וקנא את אשתו והיא נתמאה.

ובו אית קוישטה ברוח מסאבה. אלא בבר נש מסטרא דאלינא דטוב ורע, פון יציר הרע, נחש. בזמנא דאית לבר נש

(במדבר ה) איש איש כי תשטה אשתו וגוו. מי הא לגביו הא. אלא כמה דכתיב, (במדבר ה) למעול מעול ביבי. רבבי אלעזר אמר, איש איש, מי איש איש, דהא בחד סגי, אלא הוא אוקמיה, אבל איש איש, משמע איש דאייהו איש, וקיים קרא דכתיב, (משל ה) שתה מים מבורך וגוו. כדי הוא איש בעלמא, איש לגביו אפתיה. ומעלה בו מעול, הוא בחד סגי, אמאי תרי. אלא חד לעילא וחד לחתא. חד לפגשת ישראל, וחד לבעלת. בגין פה והביא האיש את אשתו. אמאי אל הכהן. רזא בגין דמלחה, בגין דכהנה שושビינה איה